

i Hovedsagen er aldeles enig, saa gaaer en saadan Sag bedst og smukkest, naar den gaaer nogenlunde glat igjennem og ikke giver Anledning til altfor langvarige og vidtløftige Discussioner. Det er dette Hensyn, som for mig er det Afgjørende. Jeg er ikke enig i hvad den ærede Finansminister har anført om, at der i formel Henseende skulde være saa store Vanskeligheder, men, efterat Udvalget har stillet sine Forslag, svinder Forskjellen mellem Finansministerens og Udvalgets Mening for mig ind til en saadan Ubetydelighed, at jeg dog synes, det var bedst, ikke nu derfor at berede os nogen Vanskelighed. Jeg maa da først gjøre opmærksom paa, at det kun er en Deel af de med et Embede forbundne Indtægter, som man, hvis Udvalgets Forslag gik igjennem, vilde forhindre den apanagerede Person fra at oppebære; thi det er kun Gagen, men ikke de med Embedet forbundne Emolumenter, som han ved den gjorte Bestemmelse bliver forhindret fra at nyde, og saaledes bliver det kun en halv Bestemmelse, en Bestemmelse, som ikke fuldstændigt bliver gennemført. Hvad vil saa det Hele sige? At man her troer, at ville gennemføre det Princip, at Gage ikke kan forbindes med Apanage, medens man samtidigt dermed kan siges at indføre et nyt Princip, nemlig, at Gagen skal lægges til Apanagen; thi det er det, som er foreslaaet. (Neil Neil) Der er foreslaaet, at Gagen skal lægges til Apanagen, og at Vedkommende da ikke længere skulde have nogen Gage; men derved stilletes han jo langt fordeelagtigere; thi Apanagen er havet over Gagens Tilfældigheder. Det samme Beløb, som Vedkommende har havt som Gage, skal han have som Apanage; det siges ved Forslaget, og derved mener man at have gennemført det Princip, at Gagen ikke skal være forbunden med Apanagen. Men det er dog en ganske egen Maade at indføre Principer paa; man indfører derved det Princip, at en Gage skal lægges til Apanagen, og at Apanagisten skal oppebære sin Gage som et Tillæg til Apanagen. Det er det, man opnaaer; hvis dette Forslag, gaaer igjennem, men virkelig ikke det Allermindste mere. Hertil vil jo komme, at det Forslag, som er stillet af Udvalget, ogsaa vil blive endeel dyrere, hvorpaa

jeg imidlertid ikke skal lægge nogen sær Vægt, men det vil dog altid medføre en større Beføstning for Finanserne. Jeg vil ærligt tilstaae, at jeg, hvad Sagen i sig selv angaaer, anseer det for at være meget ligegyldigt, enten man gaaer den ene eller den anden Vej, men jeg troer, at, naar man ikke har noget Væsentligt at erindre mod et saadant Forslag, skal man gaae ind paa det, saaledes som det er forelagt, og det er det, jeg vilde opfordre til. I Sager, der efter min Mening være af langt større Vigtighed og medførte langt større Opoffelser, har man beqvæmet sig til at give efter; det have vi gjort i mangfoldige Spørgsmaal, og det forekommer mig derfor at være urigtigt, nu at betræde en anden Bane med Hensyn til denne Sag. Lader os derfor ikke, da vi dog i alt Væsentligt finde, at den foreslaaede Sum er ret passende, skabe os en Vanskelighed, en Ubehagelighed, ved ikke at tage Lovforslaget saaledes, som det er forelagt i det Hele.

Ordføreren: Den sidste ærede Taler bebrejdede Udvalget, at vi havde gennemført et Princip halvt; det er aldeles ikke Tilfældet; det Princip, vi have opstillet, er gennemført heelt. Det strider aldeles ikke mod dette Princip, naar vi have villet, at den Vedkommende kan oppebære Emolumenter. Emolumenter ydes en Mand, for at sætte ham istand til at udføre et vist Hverv, hvorimod Gagen er Bederlag for Tjeneste, og efter den Maade, hvorpaa Forholdet har udviklet sig hos os, gaaer ud paa at danne en sikret Livsstilling. Hvad vi have villet, det er, at man ikke om den Mand, der er stillet op i en saa ophøiet Stilling som den at have Afgang til Thronen, skal kunne sige, at han henhører til den Klasse af Mænd, som saa ofte maae modtage Bebrejdelser her i Thinget, for at være dem, der trage efter Levebrød. Hvor ofte lyder ikke den Beflydning, at den største Deel af den offentlige Virksomhed her i Landet kun er en Sagen efter Levebrød, og at det er Formaalet for deres Livsbane, der føle sig hændraque til Staten. Det er en Beflydning, som det er meget vanskeligt at afbevise; det er unægteligt, at der ved det hele Gagesystem og det dertil knyttede Pensionsvæsen har dannet sig Forhold, som give Anledning til denne Beflydning, men